

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

625.4

Hely

Idő

"1930"

Személy

Szerző:

Bencés Tibor

Cím:

A budai Főtérről - a Római
fürdő dülőutjáig

Forrás:

Ujság

Bp.

1930. II. 27.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Olda)

Köz

A budai Főtérről — a Római fürdő dülőutjáig

Az 5-ös villamoson a kalauz bemondja: Fő-tér, végállomás. Az ember lelép a villamosról: nincs tovább. Innen a keskeny, kövezett szentendrei utcán átjutva, eljutunk a Homokosra, vagy amint nagy jóindulattal nevezik: a Szentendrei-utra? Még a boldog békeidőben keresztelték el ezt a sárszalagot utnak, mert a mai emberben nincs annyi jóakarat, hogy ilyen jelzővel illesse ezt az utnyomot.

*

Félórával előbb esett az eső. Tócsák éktelenkednek mindenfelé. Ha autó jön, fa mellé kell húzódni, különben agyonfröcskölné a sár. Csúnyán el van hanyagolva ez a közlekedés lebonyolítására szánt „uttest”. Egymás hegyén hátán gödrök és dombocsák. Nem irigyelhetők azok, akik autón vagy kocsin mennek. Gyalog sokkal kellemesebb. De gyorsabban is jut célhoz az ember. Olyan keskeny az ut, hogy két jármű csak úgy fér el egymás mellett, ha mindkettő lemegy a két oldalon végighúzó vízlevezető árokig. Ennek az utnak nemesak az a hibája, hogy keskeny, hanem domború is. Így azután számtalanszor előfordul, hogy egyik vagy másik kitérni akaró jármű a síkos utróf lecsuszik az árokba.

Kábeleket raknak le az ut mentén. A kábeltekercset szállító kocsit a nagy súlytól alaposan besüpped. Szemben jön egy autó, nincs hely: meg kell állnia. A loyak erőlködnek. De nem tudják a kábelkocsit megmozdítani. Tíz-tizenöt ember

segítségével azután mégis kihúzzák a kátyúból. De az autó még most sem tud átjutni. Jó tízperces kínlás után sikerül csak — a gépnek.

Szirána bug és ezen az uton szokatlan — normális — sebességgel egy autó rohog el. Ugy ugrál, mint egy labda. A HÉV sorompójánál állva marad. A sofőr a motoron babrál.

— A sok rázkódástól meglazultak a csavarok, azokat kell megerősíteni — mondja a sofőr.

Husz lépéssel odébb kezdődik a római fürdő dülője. Ez még most is úgy van, ahogy a rómaiak ithajszták. Vagy még rosszabbul. Mert nem lehet elhinni, hogy az akkori közmunkatanács elnöke megtűrte volna ilyen utakat. Mert amíg a Szentendrei-uton még csak lehet valahogy közlekedni, itt aztán schogysem.

*

Visszafelé jövet, a HÉV sínek mellett vezet az ut. Le van eresztve a sorompó. Egyfogatu gummirádlis vár átbocsájtást. Várt legalább tizenöt perce. Miért kell ennyit várnia a kocsinak? A kocsis kiabál:

— Hé! Halló! Húzzák már fel a sorompót!

— „Vagy alusznak, vagy nem hallják, vagy talán nem is akarják“... éneklia kocsiban ülő jókedvű fiatalember.

Pedig hallják. Az egyik HÉV-vasutas kiszól:

— De nagyon sürgős! Mégsem engedem át, hadd legyen jobb étvágya az ebédhez. Hisz ugyem ül keményen, gummija van a kocsija kerekén.

— És ha panasszal fordulok az igazgatóság-hoz? — kérdi az utas, akit elhagyott a jókedve.

— Elküldik a sóhivatalba, mert jogom van vártni — mondja —, a vonatérkezés előtt tíz perccel le kell eresztetni a sorompót.

— De már több mint husz perce várunk — veli oda a kocsis.

— Na és? Épp akkor jött, amikor lezártam az utat. Amikor pedig átengedhettem volna: ellenkező irányból kaptam a jelzést. Most pedig másik vonat jelzett.

Ha valakinek a háza égne a sorompó tulsó oldalán és át kellene menni oltani? Mi lenne akkor?

*

A Szentendrei-utca végén benzintöltőállomás van. Előtte egy sereg autó és motorkerékpár. Jól mehet ennek a benzinesnek. Csak amikor közel ér az ember, látja, hogy egyik sem vesz benzint, hanem a gummit pumpálja, vagy kieresztja a levegőt. Miért fujják itt fel a pneumatikot és — ami igazán szokatlan — miért puhítják meg a gummikat?

A válasz:

— Oly rossz a Szentendrei-ut, hogy kemény pneuval nem lehet menni, mert agyrázkódást kapna az ember. Tehát mielőtt elindulnak, kieresztik a levegőt, hogy puhább legyen a kerek. Ha meg visszamennek Pest felé, ismét felpumpálják.

*

Ezt látja a figyelőszemű ember egy óra leforgása alatt a Szentendre felé vezető uton.

Bencés Tibor.